

UFO-KONTAKT

Nr 4, 2003

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Världsalltets, livets och andevärldens mysterier	4 -7
Den sanna historien om Atlantis och Lemurien ?	8 -11
En känd skådespelerskas fantastiska upplevelser !	11 - 22
Annons	23

**Omslagsbild: Bergsryggen i havet –
det sjunkna Atlantis ?**

Till våra läsare !

Folks intresse för de stora livsfrågorna, om hur allting har uppstått, meningen med vårt liv här på Jorden, vår andliga existens i en fysisk kropp, det fortsatta livet efter döden, somligas minnen av tidigare liv, betydelsen av andlig insikt och utveckling till minst samma nivå som den tekniska, detta intresse har länge systematiskt undertryckts av kyrkligt religiösa, politiska och ekonomiska makthavare, i lika hög grad som man undertryckt vetenskapen om besökande utomjordingsars närvaro!

Samtidigt som de härskande finansmagnaterna i våra "demokratiska" samhällen genom en dold censur i press, radio och TV berövat alltför obekväma sanningssägare det fria ordet, har man prackat på den mediamanipulerade allmänheten en oändlig massa "underhållning" och fullkomligt meningslöst sportdravel för att avlänka den från de viktigare samhällsproblemen. Att somliga människor är duktigare än andra hoppa högre, springa fortare eller sparka in en boll i en målbur, betraktas tydligen som viktigare än att vi får ett frihetligt, ekonomiskt rättvist och harmoniskt samhälle, där alla med glädje kan fullgöra sin livsuppgift!

Vi skall i detta årets sista nummer helt ägna oss åt att försöka belysa speciellt andlighetens problem med utgångspunkt från viss intressant litteratur. Här måste jag emellertid komma med ett föga uppmuntrande meddelande: Efter tolv års publicerande av denna tidskrift är jag inte säker på att kunna orka med en fortsatt utgivning!

Jag får alltså be mina kära och trofasta prenumeranter att avvakta, huruvida de får någon mer tidning i januari eller inte. Det är möjligt, att jag åtminstone suspenderar utgivningen tills vidare för att eventuellt återuppta den senare, och får i så fall redan nu tacka för visat intresse. Mina personliga vänner och åsiktsfränder vill jag i varje fall hålla fortsatt kontakt med!

Med hjärtliga hälsningar!
SUNE HJORTH

PS. För dem som önskar tillhandla sig tidigare årgångar av tidskriften hänvisas till de ytterligare nedsatta priserna. Se baksidan!

Världsalltets, livets och andevärldens mysterier

Själva uppkomsten av levande, förnimmande, tänkande och sig själva förökande och utvecklande varelser – växter, djur och människor alltså – i en av livlös materia bestående värld är väl ett mysterium som företrädarna för den etablerade materialistiska vetenskapen hittills inte kunnat lämna någon övertygande förklaring till.

Även den darwinistiska utvecklingsläran har sina brister. Hur till exempel kräldjur kunnat utveckla sig till de helt annorlunda däggdjuren blir ju svårt att förklara, så länge några övergångsformer inte påträffats bland fossilfynden, liksom inte heller mellan apor och människor.

Den etablerade vetenskapens största brist tycks emellertid vara dess envisa vägran att erkänna den med både medvetande och tankeförmåga utrustade människan som en andevarelse, med den fysiska kroppen endast som en temporär boning i det aktuella jordelivet.

Detta trots allt som tyder på att så är fallet, såsom åtskilliga människors minnen av tidigare liv, olycksdrabbades nära-döden-upplevelser, då de uppifrån ser sig själv få hjärtmassage liggande nere på operationsbordet, eller resenärers igenkännande av bostäder och andra byggnader på en plats, där de i sitt nuvarande liv tidigare aldrig satt sin fot!

Härtill kommer så alla dessa mediala upplevelser, som knappast kan avfärdas som inbillningar. För somliga har de helt förändrat synen på livet, som den berömda amerikanska skådespelerskan *Shirley MacLaine* skriver i sin år 1983 utgivna bok "*Ut på yttersta grenen*". Sedan hon efter en flygresa till Sverige fått tillfälle att delta i en spiritistisk seans, kunde hon själv inte tro annat än att mediet måste ha kanaliserat ett budskap från andevärlden!

Som andevarelser tycks vi ju alla leva vidare efter döden i en annan dimension, och då är det väl inte så konstigt, att somliga av dessa kan kommunicera med medialt begåvade människor på Jorden, utan att först ha inkarnerat sig här på nytt!

Det medvetna själslivet med dess förmåga till tänkande och lagring av minnen är knappast bara någon besynnerlig produkt av den komplicerade cellstrukturen i hjärnan och sinnesorganen, som den materialistiska vetenskapen vill påstå. En bättre förklaring är nog, att den inkarnerade andevarelsen endast utnyttjar denna som sitt instrument, på samma sätt som man använder en dator!

Det skall villigt erkännas, att jag personligen inte hör till dem som har konkreta minnen av tidigare liv, men det är inte osannolikt att jag i början på 1800-talet levde i England som den kände författaren och samhällskritikern *Percy Bysshe Shelley*, vilken inte bara liknade mig till utseendet utan också ville ha ett samhälle grundat på frihet, rättvisa och verklig demokrati. Kyrkligt religiös var han inte heller.

På tal om andligheten kan vi väl vara överens om att allting i universum består av energi på olika frekvensnivåer, materiella kroppar givetvis av en mera förtätad och sammansmält sådan, till skillnad från själslivet, som befinner sig på en högre vibrationsnivå, om än inte möjlig att mäta med några fysiska instrument. Men vilken är historiskt sett den primära formen av energi i världsalltet, den materiella eller den andliga?

Enligt kanaliseringar på 1970-talet från den högre andevärlden till den speciellt utvalde schweiziske kontaktpersonen *Eduard Meier* är upphovet till hela det nu existerande världsalltet en universell skaparkraft eller medvetenhet som gavs beteckningen *Skapelsen*, förmodligen för att skilja det från de av forntidens människor dyrkade så kallade *gudar*, vilka bara var ledare för utomjordiska besökare från rymden.

Om denna teori är riktig – en liknande uppfattning framfördes redan på 200-talet av den nyplatonske filosofen *Plotinos* – kan alltså *Skapelsen* – med all existerande energi inom sig – ur sig själv ha skapat fram andeväsen, som gång efter annan inkarnerat sig i en fysisk kropp av begränsad livslängd men med förmåga att fortplanta sig och föröka sitt släkte. Den stora uppgiften för varje enskild inkarnerad andevarelse eller grupper av dem har under dessa omständigheter varit att utveckla sig mot fullkomligheten, varigenom även *Skapelsen* kan utvecklas vidare.

För att detta scenario skulle kunna förverkligas framskapades kanske därför under loppet av miljarder år materiella himlakroppar bestående av till planeter och strålade solar förtätade molekyllära gasmoln.

Som nästa steg i utvecklingen bildades så på planeterna encelliga och flercelliga levande organismer. De första av dessa blev förstas växterna, som genom fotosyntesen kan förvandla koldioxid till kolhydrater, förbättra andningsluftens syrsättning och tjäna som näring åt djur och människor. De förnimmelnde och rörliga, av instinkter ledda och sig själv utvecklande djuren med sin komplicerade DNA-struktur blev det följande logiska steget i utvecklingen.

På åtskilliga planeter i vår egen galax liksom på andra håll blev det så för miljontals år sedan dags att låta individualiserade delstycken från det universella medvetandet inkarnera sig i människokroppar med ännu mer utvecklad hjärnstruktur än däggdjuren i omgivningen. Dessa tänkande andevarelser i en förgänglig kropp skulle utveckla sig själva positivt enligt Skapelsens orubbliga lagar och samtidigt övervaka och beskydda de andra livsformerna i naturen.

Befolkandet av materiella världar i rymden med hela släkten av sådana kroppsligen högutvecklade och med tankeförmåga, vilja och känslor utrustade varelser som människor kan mycket väl ha varit ett genomtänkt sätt av det universella medvetandet att utveckla sig vidare på, medan de frambringade människorna utvecklade sig efter sin egen fria vilja.

Även om detta tycks ha skett på många håll, har utvecklingen på vår planet tydligen gått snett sedan mycket lång tid tillbaka. Alltför utbredd själviskhet och materialism, makthunger och vinningslystnad måste med nödvändighet förstöra förutsättningarna för positiv samverkan människor emellan. Följden blir ökande brottslighet och alltmer förödande krigiska konflikter samt hat och fruktan i stället för uppskattning och välvilja, glädje och global harmoni.

Ett svårt hinder för jordmänniskornas positiva utveckling är nog deras bristande förmåga att vilja inse existensen av sitt eget i en fysisk kropp inkarnerade andliga jag, vars kraft och kunskap de så väl skulle behöva tillgodogöra sig helt och fullt.

Det framhölls redan för närmare två årtusenden sedan av den sedermera korsfäste profeten *Immanuel*, utomjordingen *Gabriels* i Marias sköte avlade son. I sin bergspredikan uppmanade han åhörarna att inte vara som de religiösa hycklare, vilka brukade stå och be i församlingshusen och gathörnen. I stället borde de be till *sin egen allsmäktiga ande*:

"Må ditt rike ta sin boning i mig och din kraft utvecklas! Min behövlige näring ge mig i dag, så att jag förstår mina felsteg och inser sanningen! Inled mig inte i frestelse och förvirring, utan befria mig från villfarelse! För ditt är riket i mig och kraften och kunskapen i evighet, det är visst och sant!"

Så står det alltså i den sanna originalskriften om *Mästarens lära och liv*, vilken redan några årtionden efter den korsfästes återuppståndelse ur halvdöden tyvärr hade förfalskats till det så kallade "evangeliet enligt Matteus", där bönen i stället riktas till "*Fader vår som är i himlen*"! Men enligt Immanuels verkliga lära skall den enskilda människan, vägledad av sitt högre jag, ta ansvar för att utveckla sig andligen i sanning, vetande, visdom och kärlek.

I varje jordeliv skall vederbörande därmed kunna fullgöra en meningsfull uppgift såsom Skapelsens medhjälpare i den materiella världen. Med positivt och konstruktivt tänkande i förening med en välvillig inställning till medmänniskorna skall man kunna skapa en glädjefylld och lycklig tillvaro för både sig själv och andra, och göra världen till en underbar plats att leva på.

Från *Skapelsen*, den universella skaparkraften och livets ursprungliga upphov måste man enligt Immanuel noga skilja de skapade varelser av mänsklig gestalt som kallades *gudar* och hade kommit utifrån rymden tillsammans med andra himmelssöner i sina metalliska farkoster. Med sitt överlägsna vetande kunde de i vissa fall fungera såsom andliga ledare för ett eller flera av de släkten, som av deras förfäder avlats på Jorden.

En sådan gud – som exempelvis den andligt utvecklade *Plejos* – var inte alls någon härskare, som skulle dyrkas och tillbedjas och vars utfärdade befallningar måste åtyldas av människorna på Jorden för att inte drabbas av hemska straff. Vad människorna med sin fria vilja måste lära sig, var framför allt att förstå och rätta sig efter Skapelsens eviga lagar för att inte göra sig själva olyckliga. Som man sår får man skörda!

Sådan var alltså den lära om andlig utveckling som i verkligheten förkunnades av den på Jorden inkarnerade sonen till utomjordingen Gabriel. Som vi vet förvanskades den en hel del efter hans framtvingade flykt från Palestina, men tiden tycks nu vara mogen för sanningen att komma fram.

SUNE HJORTH

Den sanna historien om Atlantis och Lemurien ?

Den sensationella uppgiften, att två stora öar eller snarare kontinenter har försvunnit i Atlantens respektive Stilla havets djup för bara cirka 11.500 respektive 26.000 år sedan, borde nog efter en granskning av tillgängligt informationsmaterial kunna godtagas som tämligen välgrundad. Att så inte ens skett i fallet Atlantis, beror kanske mest på att dess undergång inte kan styrkas av några samtida skriftliga historiekällor.

I den grekiske filosofen *Platons* dialoger *Timaios* och *Kritias* återges visserligen vad den vise statsmannen *Solon* fått veta av en välinformerad präst vid sitt besök i Sais, en stad i Nildeltat som påstås ha grundats av den grekiska gudinnan Athena. Enligt ett bevarat gammalt dokument skulle det utanför sundet vid "Herakles' stoder" (Gibraltar) ha funnits en ö större än Nordafrika och Mindre Asien tillsammans!

När gudarna delade upp olika territorier mellan sig, var det *Poseidon*, havsguden, som på sin lott fick denna ö, kallad *Atlantis* efter *Atlas*, den äldste av de tio söner han avlade med en kvinna på platsen. Atlantis delades upp i tio regioner, med var och en av sönerna som styresman. Atlas blev ett slags kungligt överhuvud för hela ön, som utvecklades till ett stort och mäktigt rike. Dess huvudstad på en högslätt med ett praktfullt tempel i centrum, omgavs av tre vallgravar, korsade av en 10 kilometer lång, 100 m bred och 30 m djup kanal för varutransport med fartyg utifrån havet och in till staden eller tvärtom.

Med tiden hemföll de styrande i Atlantis alltmer åt sin egen maktlystnad, började styra med våld och föra en imperialistisk erövringspolitik mot länderna i Medelhavsområdet. Cirka 9.000 år före Solon, fick han höra, fanns det stort hellenskt rike, som de ville förgöra, med en tusen år tidigare av gudinnan Athena grundad huvudstad. Hellenerna lyckades med framgång avvärja angreppet men deras eget land drabbades av fruktansvärda jordbävningar och översvämningar precis som Atlantis, vilket försvann i havets djup!

Den här av Platon återgivna berättelsen har faktiskt bestyrkts av en tysk fysiker, diplomingenjör och uppfinnare vid namn *Otto Muck* i en 1976 efter hans död utgiven bok!

Ögruppen Azorerna, påpekar Muck, är ingenting annat än den ovanför vattenytan befintliga, högsta toppen av den väldiga bergsrygg, som på endast 3 kilometers djup vidgar sig till en platå med 500 kilometers bredd och 1000 kilometers längd. Den övriga atlantbotten ligger på cirka 7 kilometers djup.

Att denna bergiga platå, som en gång var Atlantis, sjönk ner i havet, berodde enligt Muck på en kosmisk katastrof, då en himlakropp från asteroidbältet sprängdes sönder och slog ner på Jorden med väldig kraft. Vid Atlantkusten i närheten av Charleston, Sydkarolina, har man funnit mer än 3000 kratrar av gåtfullt ursprung, somliga med en diameter på över 1,5 kilometer. Hela kraterfältet täckte en yta på sammanlagt 156 kvadratkilometer!

Av uppstigande lavaaska och förångat havsvatten bildades vid denna katastrof ett enormt svart moln, som av passadvindarna långsamt drevs åt öster. Detta kan ge en förklaring till den plötsliga kvävningsdöd, som i Sibirien drabbade alla de håriga mammutarna med barr från granar och löv från alträäd i magen. Att det på vissa höll uppstod en kraftig klimatförändring kan ha berott på en plötslig förskjutning av vår planets rotationsaxel!

Muck frågar sig också, vilken orsaken kan ha varit till att istiden uppe i de skandinaviska länderna nu började lida mot sitt slut, och han finner också svaret. Golfströmmen med dess varma vatten från Mexikanska golfen hindrades av Atlantis att röra sig åt nordost, men det ändrades alltså, när det stora öriket försvann.

Även ålarnas nuvarande besynnerligt långa vandring från Sargassohavet, där de parade sig, till Europa förklarar Muck genom det atlantiska rikets undergång. Dessförinnan hade de av golfströmmen spolats upp på Atlantis och därefter återvänt, men nu följde de instinktivt den invanda vägen vidare åt nordost fram till Europa och vände sedan tillbaka!

För alla dem, som aldrig hört talas om någon tysk vid namn Otto Muck skall här bara återges den förbluffande upplysning, som lämnades till den schweiziske kontaktpersonen Eduard Meier av den nog välinformerade rymdkvinnan Semjase: Den tyske fysikern, ingenjören och uppfinnaren Otto Muck var ingen annan än den i vår tid återfödde grekiske filosofen Platon, något som kanske förklarar hans stora intresse för Atlantis!

Fruktansvärda katastrofer av detta sällsynta slag kan givetvis uppstå av rent naturliga orsaker, vårt solsystem är ju inte så stabilt precis. Men de kan också inträffa som en direkt följd av människors eget agerande, och det var just vad det var fråga om i det här fallet. Ur teknisk synpunkt var den atlantiska regimens styresmän (direkt avlade av utomjordingar!) längre utvecklade än vi i atom- och början av rymdåldern, men andligt var de lika underutvecklade som våra egna makthavare. Här får vi alltså ett lärorikt exempel på vad maktbegär och vinningslystnad kan leda till!

Enligt Semjase hade redan under ett folkligt befrielsekrig i Plejaderna för 50.000 år sedan en grupp på 70.000 man under ledning av vetenskapsmannen och "visdomskungen" *Pelegon* bemäktigat sig en rymdflotta och tillsammans med 200 andra vetenskapsmän flytt till vår planet. Här lyckades de bygga upp en civilisation, men den varade knappt 10.000 år förrän några makthungriga ställde till med ett världskrig, som nästan utplånade Jordens befolkning. De flesta av utomjordingarna flydde då härifrån till andra världar i rymden, men deras avkomlingar återvände 7.000 år senare och grundade på nytt bland annat det förhärjade Atlantis.

För cirka 15.000 år sedan skall så några vetenskapsmän ha försökt att tillkämpa sig totalt herravälde i detta rike men efter ett folkligt uppror fördrivits till ett närliggande stjärnsystem med sin rymdflotta. Efter ytterligare 2.000 år skall emellertid deras avkomlingar ha invaderat Jorden under ledning av den barbariske vetenskaparen *Arus*. Enligt Semjase lyckades hans illasinnade män infiltrera de styrande kretsarna i både Atlantis och ett centralasiatiskt rike (sträckande sig långt utöver nuvarande Gobiöknen) med huvudstaden Mu samt förmå dem till att planera ödesdigra krigshandlingar mot varandra.

Men här måste vi nog ersätta den plejadiska versionen av skeendet med den sirianska. Semjase nämner överhuvudtaget ingenting om att det har funnits en stor ö i Stilla havet kallad *Lemurien*, där man sedan mer än 900.000 år tillbaka upprättat en civilisation av mera människoväntligt slag än i Atlantis. Lemurien skall för cirka 26.000 år sedan ha sänkts ner i havet av atlantierna med hjälp av den ohyggliga förintelsemetoden att styra ned en planetoid från rymden till att sprängas ovanför riket i fråga! De styrande i Atlantis nöjde sig emellertid inte med att förinta Lemurien utan använde kort därefter sin med förintelsevapen försedda rymdflotta till att förvandla delar av det centralasiatiska riket till en öken. De överlevande fick ta sin tillflykt till den underjordiska staden Agharta.

Enligt siriansk version hade svåra inre motsättningar uppstått i Atlantis efter de styrandes dubbla strävanden efter en hierarkisk maktstruktur i det egna landet och en genom militärt våld åstadkommen dominans i hela den övriga världen. Såväl den yngre generationen som åtskilliga av de äldre välutbildade befattningshavarna var trötta på härskande eliters maktutövning och bildade en motståndsrörelse för återgång till det gamla lemuriska styrelseskicket. Detta kunde givetvis inte tolereras, så de mera oppositionella förvisades till det sydosturopeiska riket *Jonien*.

Bland de förvisade befann sig åtskilliga framstående vetenskapsmän och administratörer, som kunde stärka och utveckla Jonien som aldrig förr, men de nöjde sig inte därmed. De upprättade vidare kontakter med den numera hemliga motståndsrörelsen inne i Atlantis, som för mindre än 12.000 år sedan hade vunnit i styrka och till och med kunde räkna med stöd av den dåvarande kungen *Atlas*!

Det var i det läget som den härskande oligarkin i Atlantis bestämde sig för att krossa motståndsrörelsen genom att förstöra Jonien på liknande sätt som tidigare Lemurien. Men genom sina vetenskapliga kunskaper hade jonierna utvecklat ett varningssystem, som gav dem möjlighet att i god tid kartlägga rörelsen av en annalkande planetoid, varefter de kunde omdirigera den mot angriparnas eget land. Enligt sirianerna var det just detta som fick Atlantis att sjunka ner med sina dödsdömda befolkning!

Vilken version av händelseförloppet som är den riktiga kan man väl aldrig vara fullt säker på, men den sirianska verkar troligare. Det måste i varje fall ha varit en fruktansvärd upplevelse för atlantierna, när de cirka 9.500 år före vår tideräkning fick se den glödande planetoiden nalkas uppe i den yttre atmosfären. Högt där uppe skall den så ha exploderat och förvandlats till tusentals meteoriter, vilka liksom små atombomber slungades ner mot deras ö.

Såväl Lemurien som Atlantis hade alltså enligt rymdvännens uppgifter forntats på grund av några ledande atlantierna och vissa barbariska utomjordingars strävan efter makt och världsherravälde. Tyvärr skulle denna sjukliga strävan vålla krig och katastrofer även i fortsättningen, då kung *Atlas'* lemurienvänlige äldste son *Osiris* och dennes son *Horus* i Egypten ställdes mot *Atlas'* yngre son *Set*. Denne företrädde, i förbund med barbariska utomjordingar, en hänsynslös maktpolitik, något som tycks ha fortsatt ända fram till vår egen tid!

SUNE HJORTH

En känd skådespelerskas fantastiska upplevelser !

Det är förvisso ingen vanlig företeelse, att en av Hollywoods berömda filmaktriser inte bara ägnat mycket av sin tankeförmåga åt de stora och viktiga livsproblemen utan också fått vara med om sådana fantastiska upplevelser som verklighetsbetonade drömmesor tillbaka till en mer eller mindre avlägsen forntid och upprepad kommunikation med vid olika tider inkarnerade andevarelser, som hon då haft fysisk närkontakt med!

I sin tidigare, år 1983 utgivna bok *"Ut på yttersta grenen"* beskriver Shirley MacLaine inledningsvis, hur hon på sina många resor till andra länder inte kunnat undgå att se det myckna eländet i världen med alla dess fruktansvärda ekonomiska och sociala orättvisor. Vid 45 års ålder kunde hon nu klart inse att utvecklingen gått åt fel håll på något sätt. Politikernas tänkande tycktes enbart vara inriktat på främjande av deras egna makt- och vinstintressen i stället för det stora flertalets välfärd, och demokratin hade bara blivit ett tomt sken.

Kunde allt detta bero på att man i de tekniskt mera utvecklade staterna aldrig erkänt nödvändigheten av att arbeta för allas gemensamma bästa här på Jorden, att personlig egoism i konkurrens med andra inte bara hindrade en positiv samhällsutveckling utan till på köpet minskade den enskildes chanser att uppnå verklig lycka och harmoni?

Vid samtal med en del människor i sin bekantskapskrets hade Shirley dessutom kommit att fördjupa sig i de stora livsfrågorna. Varför fanns vi egentligen till här på Jorden? Fanns det någon högre mening med vår existens, eller hade vi bara kommit till av någon besynnerlig slump? Vi var ju dessutom levande, förnimmande och tänkande varelser, bestod vi då endast av en själslivet besynnerligt producerande fysisk kropp, vilket den materialistiska vetenskapen tycktes ta för givet?

Från början något motvilligt kom emellertid Shirley så småningom fram till övertygelsen, att det fanns en högre andlig dimension i vår tillvaro, och att vårt verkliga jag bestod av en i kroppen inkarnerad andevarelse på en högre vibrationsnivå. Vi hade i själva verket inkarnerat oss många gånger förut, och en successiv andlig utveckling var den stora meningen med vårt liv!

Av en vän vid namn David hade Shirley inte bara fått höra talas om sådant som att vissa människor kan kommunicera med varandra genom telepati, det vill säga överföra tankar till varandra på avstånd utan några som helst fysiska medel, utan också att man kan få indirekt kontakt med andevarelser genom kanalisering via medier under spiritistiska seanser.

Kunskapstörstande som hon var skaffade sig Shirley litteratur i detta ämne och läste bland annat om den medialt begåvade amerikanen *Edgar Cayce* (1877-1945). I sin ungdom plågad av astmatiska besvär, som de traditionella läkarna inte kunde göra något åt, hade han uppsökt en hypnotisör för behandling.

Under hypnosenträffade det märkliga, att Cayce började tala i tredje person och med en röst som inte hade någon likhet med hans egen. Den använde ordet "vi" och började ordinera en detaljerad behandling av sjukdomen. När Cayce vaknade upp ur sitt trancestillstånd, berättade hypnotisören vad som hänt och föreslog att hans patient skulle följa vad som ordinerats. Det gjorde han också, och astman försvann inom kort!

Eftersom den mystiska rösten tycktes vilja hjälpa människor och Cayce var en vänlig själ, lärde han sig snart att själv försätta sig i trance för att på det viset kunna bistå andra. Detta lyckades han suveränt bra med, och antalet hjälpsökande steg oavbrutet, när hans förmåga blev känd.

När somliga människor började fråga ut Cayces mystiska röst om andra saker, såsom "Vad är meningen med livet?", "Finns det ett liv efter döden?" eller "Kan verkligen själar återfödas?", svarade rösten jakande och började berätta om frågeställarnas tidigare liv. Den visade på, hur handlingar i tidigare inkarnationer stod i samband med vissa sjukdomar, som en person led av nu, och dessa var långt ifrån obotliga.

Shirleys studier bidrog till att intressera henne för att delta i så kallade spiritistiska seanser, vilket också skedde, en gång i hennes eget hem i Kalifornien, där hon fick besök av ett medium vid namn Kevin Ryerson. Före seansen fick hon veta, att det var ett par olika andevarelser, som brukade använda sig av honom för sina budskap, av vilka den första kallade sig John. Självt kunde han inte höra vad de sade genom honom i trance, men på det medvetna planet hade han en känsla av att de var hans andliga vägledare. Sådana kan varje människa ha, själar som lämnat sin egen kropp men hjälper andra som befinner sig i sin egen.

När Shirley hade minskat belysningen i vardagsrummet och satt på sin bandspelare, lutade sig Kevin tillbaka i fätöljen och slöt ögonen. Under de närmast följande minuterna andades han allt djupare, och huvudet sjönk sakta ner mot bröstet. Men så skakade han till, höjde något förvånad ögonbrynen och lade händerna på armstöden. Plötsligt fick Shirley höra en röst, som inte alls påminde om Kevins vanliga.

Rösten presenterade sig som *John* och inbjöd henne att efter att ha presenterat sig själv ställa de frågor hon önskade. På Shirleys fråga vem eller vilka hon talade med fick hon veta, att de hade känt henne i tidigare liv och var hennes andliga ledare. Vilka var då hennes tidigare liv?

Det intressanta svaret blev, att hon under den gångna perioden av cirka 500.000 år hade varit inkarnerad många gånger i den högst utvecklade civilisation, som människan någonsin fått uppleva, den som i Bibeln kallas för Edens lustgård! Att det rörde sig om den sedermera försvunna kontinenten Lemurien i Stilla havet nämndes visserligen inte den här gången, men påståendet kompletterades med annan viktig information.

Varje civilisations värde bestäms först och främst av dess utvecklingsnivå på det andliga planet, hette det. Tekniska framsteg kan visserligen te sig viktiga och lockande, men om de inte förenas med förståelse för de andliga frågorna, bär de inom sig fröet till civilisationens egen förintelse. Denna enkla sanning kan skådas på Jorden i dag. Eftersom de andliga insikterna ligger långt efter de tekniska kunskaperna, får man nu bevittna tilltagande orättvisor, depression, vanvett, förvirring och förtvivlan!

Religionerna på Jorden har inte befrämjat den andliga utvecklingen utan tvärtom mest exploaterat befolkningen. De lär inte alls, att människan med sin fria vilja i grund och botten är skaparen och kontrollören av sitt eget öde, utan att denna roll ligger hos en allsmäktig personlig Gud. Betraktande sig som dennes ställföreträdare tycks kyrkor och prästerskap föredra att vilja kontrollera människosläktet framför att tala om det verkliga förhållandet: att individerna kan kontrollera sitt eget öde genom kunskap om sig själva, sitt förflutna och sin uppgift i nutid och framtid!

För den andliga utvecklingens skull, både individuellt och kollektivt, hade alltså människor inkarnerat sig flerfaldiga gånger på Jorden, och Shirley var en av dem, precis som John. Han hade vid ett tillfälle varit en lärare, med henne som en av sina mest begåvade och omtyckta elever!

Att de nu hade mötts för spiritistisk kommunikation var ingen slump, eftersom han alltså var en av hennes andliga ledare. Hon hade på något sätt dragits till denna seans av dem, på grund av hennes sökande efter sanningen och deras åsikt att hon var mogen att få veta mer om sig själv. De hade lokaliserat hennes vibration under ett av de liv för hundratals år sedan, då hon tillbringade en viss tid tillsammans med en man, som hon även under sitt nuvarande liv hade en haft en förbindelse med! Mer om detta skulle hon få veta längre fram.

Bland det som ytterligare framkom vid denna seans var att utomjordiska varelser under gången tid har besökt Jorden, precis som de gör även nu för tiden. Vissa planeters invånare har nått betydligt längre i fråga om kunskaper beträffande såväl teknik som andliga ting, och mycket finns att lära av dem, till exempel om olika vibrationsfrekvenser i universum.

I den fysiska världen har det strålade ljuset den högsta frekvensen av hastighet, men tänkandet har en mycket högre frekvens och är i själva verket en del av den livgivande, gudomliga skaparkraft, som finns inom varje människa. Speciellt det positiva, kärleksfulla tänkandet vibrerar på den allra högsta frekvensnivån. Det är denna gudomliga energi som har skapat universum och håller det samman på ett harmoniskt sätt!

En viktig sanning är den om själarnas ständiga vandring genom världsåldrarna och varje själs ansvar för sin egen utveckling, i medvetande om sin egen gudomliga natur. Reinkarnationen är tillämpningen av den kosmiska rättvisan i syfte att uppnå den slutliga harmonin.

Men denna sanning har de kyrkliga myndigheterna alltid velat hålla människorna undan ifrån. Om varje person – också på astralplanet – blir ansvarig inför sig själv för sina egna handlingar, då behöver man ingen kyrka, inget prästerskap, som står över menigheten, och ingen biktstol att krypa in i för att få kyrkans absolution, förlåtelse för begångna synder.

Att så många människor fortfarande inte ville inse sanningen om den andliga dimensionen i deras tillvaro berodde enligt John på den påverkan som de utsatts för från olika håll i samhället eller genom den uppfostran de bibringats hemifrån. Men liksom den gudomliga kraften fanns sanningen inom dem själva, och det gällde bara att kämpa sig fram till den. Med ett löfte om att diskutera dessa frågor vid ett senare tillfälle tog John farväl av Shirley för denna gång, varpå seansen upphörde.

Ytterligare stöd för uppfattningen om reinkarnationens verklighet fick Shirley någon tid senare vid ett samtal med vännen *David*, med vilken hon faktiskt trodde sig ha varit gift i ett tidigare liv. Han sade sig vara säker på, att Jesus också undervisade om återfödelsen, även om det inte står så mycket om den saken i de traditionella evangelietexterna.

På kyrkomötet i Konstantinopel år 553 hade ju deltagarna beslutat att utesluta läran om tidigare liv ur Bibeln för att stärka kyrkoherdarnas kontroll över församlingsfären och bannlysa alla som trodde på den. Men Jesus lärde att varje människa själv bar ansvaret för sitt eget öde. Han motsatte sig i själva verket bildandet av någon slags kyrka, som skulle kunna förslava människan och hindra henne att använda sin fria vilja i kampen för sanningen. Det fanns också skriftligt material som tydde på att Jesus redan i sin ungdom tillbringat flera år av sitt liv i norra Indien, där han bland annat studerade reinkarnationsläran.

Vad själen beträffar ansåg David den vara en anhopning av elektronisk, subatomär och alltså fysisk energi av samma slag som uppfyller rymden och binder ihop såväl atomernas som solsystemens olika beståndsdelar med varandra. Eftersom våra vetenskapsmän inte kan registrera själens finmateriella energi med sina instrument, föredrar de helt enkelt att ignorera dess självständiga existens och menar att själslivet endast är någon besynnerlig produkt av hjärnans cellulära nervsystem! Varför inte stället antaga, att själen eller anden använder hjärnan som en sorts dator?

Ännu märkligare upplevelser redogör Shirley MacLaine för i sin år 2000 publicerade bok *"El camino – en inre resa"*. Det spanska ordet betyder "vägen" och syftar på en nästan 800 kilometer lång pilgrimsled i norra Spanien, från de pyreneiska bergen fram till Santiago de Compostela vid Atlantkusten. Under medeltiden var denna stad för många fromma ett omtyckt vandringsmål, där aposteln Jakobs kropp sades vara begravd.

Till denna vandring, som ansetts ge pilgrimen fördjupad självkännedom och insikt om sitt öde, hade Shirley enträget uppmanats i ett par mystiska brev hon fått från någon okänd avsändare, och med en nästan spöklik vetskap om att hennes personliga verklighet skulle bli tydligare beslöt hon sig för att genomföra det originella företaget sommaren 1994. För Shirley var detta inte alls någon religiös handling i kyrkans mening utan ett medvetet försök att återfinna sitt verkliga jag, kanske med återuppväckta minnen av tidigare liv!

Det blev förstås en mödosam vandring men med möjlighet att övernatta i de ena härbärgen efter det andra. I följe med andra pilgrimer kunde hon ibland passera orter, där dramatiska händelser utspelats under historiens lopp. År 778 vid Pamplona hade sålunda frankernas berömda konung Karl den store med 20.000 kristna krigare stridit mot 50.000 muslimska morer från Nordafrika och Spanien. Redan efter några timmar hade cirka tjugotusen människor mist livet under den religiösa maktkampen!

Medan Shirley vandrade framåt på pilgrimsleden fick hon plötsligt en drömvision av sig själv som en mörkhårig morisk kvinna, ridande på en häst längs stigen. Sedan såg hon henne tillsammans med en storväxt sultan av något slag. Hon blivit kallad till hans palats för att bota hans impotens, vilket hon klarade med hjälp av olja och handpåläggning. Upphetsad av beröringens vibration suckade han av lättnad och vilade lugnt med henne vid sin sida.

När han efter några timmar satte sig upp och ville att hon skulle stanna hos honom, vägrade hon dock med hänvisning till sin uppgift att stå till tjänst med sin förmåga att bota. Hon blev då kastad i fängelse, där hon fann sig omgiven av uthungrade kristna kvinnor, fulla av hat mot sina muslimska tillfångatagare. Här upphörde plötsligt visionen.

Nästa gång såg hon sig själv springa på stigen för att söka undkomma soldater som bekämpade varandra. Den ena gruppen vithyade män, som bar på ett kors när de stred, de andra mörkhyade, som slogs med långa knivar. De senare talade ett språk, som verkade välbekant, även om hon inte förstod vad de sade. När hon springande genom skogen såg en lägereld, blev hon hejdad av en korsets soldat och förd in i ett läger.

När en av de kristna soldaterna kastade lystna blickar på henne och en annan i berusat tillstånd närmade sig, kom en man i munkkåpa ut ur skuggorna och ledde henne undan in i ett tält. På en ålderdomlig irländsk dialekt presenterade han sig som "skotten John" och gav henne beröm för hennes vackra hy. *"Du tillhör väl inte de moriska motståndarna här på stigen?"*

Nej, hon var visserligen morisk, men med ett hebreiskt arv på modernet. Hon kände inte till sanningen men respekterade såväl Koranen och Kabbalan som Korset, samt ägnade sig åt att bota med örter. *"För mig ter det sig ironiskt, att härar strider mot varandra om vems sanning som är den ursprungliga."*

I Shirleys drömvision om detta möte med skotten John för mer än 1200 år sedan såg hon hur han tecknade åt henne att sitta ner på andra sidan ett litet bord. Deras följande samtal handlade bland annat om hur viktigt det var med utbildning. När han fick klart för sig att hon var en bildad person, så önskade han samarbeta med henne om att få tag i texter som fanns i det av morenna kontrollerade biblioteket i Alexandria. Han var nämligen handledare och rådgivare åt Karl den store vid dennes hov och hade hämtats dit från Skottland och Irland, därför att alltför många av de frankiska hovmännen var olärd!

I en fortsatt vision såg sig Shirley en tid leva bland de kristna soldaterna längs pilgrimsvägen, undervisad och beskyddad av skotten John, som väl knappast kunde vara någon annan än den osynlige John, vars röst hon hört vid Kevins spiritistiska seans i Kalifornien och som förmodligen var hennes viktigaste andlige ledare. Han tog med henne till Karl den stores hov, där hon iklädd i den kristna dräkten genom sin skönhet och bildning drog till sig inte minst den frankiske konungens uppmärksamhet.

Karl den store hade haft tre eller fyra hustrur och många älskarinnor, men trivdes speciellt bra med den moriska kvinnan och gjorde henne till en av sina gemåler. Enligt John födde hon honom tre barn och levde till sitt 83:e år men upprördes av att se barnen bli arvlösa efter sin faders död på grund av sitt arabiska blod. Som om John plötsligt hade talat till henne utifrån vår egen tid, fortsatte han: *"I det liv du lever nu blev du på nytt nära bekant med den man, som den gången var Karl den store!"*

Vem den mannen var fick hon något senare veta, då hon i en vision liksom tidigare befann sig vid Karl den stores hov, studerande gamla manuskript om himlakropparnas positioner och deras inverkan på mänskligt beteende. Frankernas konung var ju en omättlig erövrare, som gärna - kanske med astrologins hjälp - ville styra hela den kända världen.

Skotten John var tillsammans med kungen och hans moriska gemål. Plötsligt hörde hon honom säga till henne liksom från vår egen tid: *"Du ville veta, vem din kung är i ditt nuvarande liv. Granska hans ansikte, så får du se!"* När hon tittade upp i erövrarens ansikte, började det att förändras, tills det fick välbekanta drag, och ur munnen kom en annan röst: *"Ja, det är mig du återser!"* Rösten och ansiktet tillhörde den svenske statsministern *Olof Palme*, som hon haft en kärleksaffär med och i sin tidigare bok maskerat till "Gerry", en brittisk labourpolitiker!

"Jag har alltid velat förändra världen till det bättre", hörde hon Olof säga. *"Jag försökte göra det i de tider när jag kände dig. Du inspirerade mig, men jag kunde inte acceptera dig helt i någotdera livet på grund av de sociala konsekvenserna."* Om detta inte var den 1986 mördade statsministerns finmateriella, verkliga jag som dök upp, måste det ha varit de syn- och ljudförnimmelser, som framkallades av Shirley själv med hjälp av aktualiserade minnesbilder under hennes drömvision.

Hon var övertygad om att Olof var en mycket intelligent man, som bland annat försökt medla mellan regimer i olika länder. Hans politiska mål var, ansåg hon, att smälta samman ett socialistiskt ekonomiskt system med demokratiska principer, eftersom han insåg att kapitalismen bredde ut sig, medan kommunismen ströp den fria tanken. Hon visste, att hans stora ambition var att efter tiden som statsminister få jobbet som FN:s generalsekreterare, den befattning som Dag Hammarskjöld. hade innehaft fram till hans död i september 1961.

Sannolikt trodde sig Olof Palme kunna göra en personlig insats för att åstadkomma en bättre världsordning, byggd på någon sorts syntes mellan demokrati och socialism och under tiden balansera mellan det politiska förtryckarsystemet i öst och de finansiella maktthavarna i väst. Att han tog ställning för palestiniernas rättigheter och mot USA:s ekonomiska stöd åt deras sionistiska fiender, liksom att han motsatte sig USA:s engagemang i vietnamkriget skaffade honom dock svåra fiender på vissa håll. Man kan nästan misstänka, att det var dessa som låg bakom mordet såväl på Palme som tidigare på president Kennedy!

Att den man, som efter Tage Erlanders avgång 1969 valdes till ledare för det Socialdemokratiska arbetarpartiet och svensk statsminister, drygt 1200 år tidigare hade regerat som frankernas konung Karl den store, det får vi väl aldrig läsa om i våra historieböcker, men verkar ändå alls inte osannolikt. Enligt vad Shirley fick veta av John, sin gamle läromästare och nuvarande kontakt i andevärlden, hade hon emellertid haft intima förbindelser med sin älskare på 1900-talet redan ännu mycket längre tillbaka i tiden, i Atlantis och Lemurien!

Lemurien var enligt John det första paradiset på Jorden, en "Edens lustgård", där människorna levde på sina vackra gårdar i ett tillstånd av skaparglädje och harmoni. Som inkarnerade själar i en fysisk kropp var det ju deras uppgift att både utveckla sina egna kunskaper och förmågor och hjälpa andra på bästa sätt.

I en ny serie drömvisioner kunde Shirley i Johns sällskap för sin inre syn återuppleva vad hon hade varit med om i denna både vetenskapligt och andligen högt utvecklade civilisation. Hon fick veta, att den numera sjunkna kontinenten hade haft cirka 50 miljoner invånare. Huvudstaden hette *Ramu* och låg där Hawaii-öarna nu befinner sig. Klimatet var varmt och skönt, med en medeltemperatur på 23 grader.

Lemurierna eftersträvade harmoni med allt liv omkring sig, kände samhörighet med andra varelser i omgivningen och utvecklade ett gruppmedvetande. Om en individ sackade efter i sin andliga utveckling, stöttades vederbörande av kollektivet, så att tillväxten kunde återupptas. Själviskhet och materialism var sällan eller aldrig förekommande.

I lärdomstemplen förvärvades inte bara kunskaper av olika slag utan där förekom även gemensam meditation, där kristaller användes till förstärkning av tankevägarna. De kunde även kommunicera med varandra telepatiskt i stället för genom talat språk. På grund av kroppens harmoniska struktur, hade de också en mycket högre levnadsålder än människorna i vår egen tid.

När Shirley tyckte sig höra ett stränginstrument knäppa mjuka ackord, tänkt hon på hur ofta vår nutida så kallade musik inte är något annat än ett disharmoniskt och störande oväsen. Det höll John givetvis med om, när han talade in i hennes intellekt. *"Vi använder musikaliska ackord som en sorts ljudterapi med helande egenskaper. Du har redan sett en del av den disharmoniska musikens negativa följder i din moderna värld, sådant som droger, tumult och våld. Harmoni däremot är något rogivande och positivt och åstadkommer ingen misstämning."*

Beträffande lemuriernas utomjordiska ursprung undanröjde John varje tvivel i Shirleys sinne. De hade koloniserat Jorden för hundratusentals år sedan, och det fanns många besjälade varelser, som utvecklat sig mer eller mindre långt både teknologiskt och andligt på andra ställen i världsrymden. Utomjordingarna framställde dessa fantastiska farkoster, i vilka de kunde färdas mellan planeterna och föra med sig sina egna kulturmönster åt andra håll. De inte bara bosatte sig själva på Jorden utan kunde också påskynda evolutionen av här existerande primater både med hjälp av sin genetiska ingenjörskonst och genom att korsa sig med några av dem. Denna process var i verkligheten den "felande länken" i evolutionskedjan på vår planet!

Lemurierna hade på flera håll upprättat så kallade dotterkolonier på Jorden, bland annat på den senare också sjunkna kontinent, som kallades *Atlantis*. Här gick emellertid utvecklingen inte riktigt åt rätt håll, under inflytande av teknologiskt framstående utomjordingar, vilkas avancerade materialkunskaper inte uppvägdes av någon högre utvecklingsnivå på det andliga planet.

Den kollektiva medvetenheten och känslan av samhörighet med andra varelser gick förlorad i Atlantis och efterträddes av begär efter självhävdelse på andras bekostnad. Överlägsenhetskänslor fick en grupp av människor att i eget intresse vilja kontrollera och utnyttja andra, som inte nått samma nivå av kunskaper och färdigheter som de själva. Detta ledde så småningom till uppkomsten av ett hierarkiskt samhällssystem, och världsherravälde blev slutmålet för den härskande klassens maktbegär.

Som deltagare i ett program för att motverka den negativa utvecklingen i Atlantis hade Shirley fått tillfälle att studera den på ort och ställe, men det var inte mycket som kunde uträttas. Själviskt tänkande och sociala orättvisor hade uppammat en i Lemurien okänd brottslighet, och en stor del av samhällets resurser hade av myndigheterna satsats på militär och polis, precis som i vår egen urartade värld. Shirley kunde inte undgå att erinra sig Johns ord: *"När man i ett samhälle börjar tänka var och en för sig, då är det början till slutet för civilisationen."*

Förlusten av andlighet skulle inte endast göra människan tävlingslysten utan också korrumpad, konfliktbenägen, våldsam och mordisk, hade John sagt, och det tyckte sig Shirley också alltmer märka i Atlantis. Till slut valde hon att helt enkelt återvända till sitt lemuriska moderland.

Men även där tyckte hon sig märka att den kollektiva andligheten började försvinna och att atlantiska tendenser vann insteg. Inte så långt därefter inträffade den stora katastrof, som skulle göra slut på Shirleys jordeliv för de följande 25.000 åren: Lemurien drabbades av så väldiga jordbävningar och översvämningar, att kontinenten med dess cirka 50 miljoner invånare, inklusive Johns och hennes egen kropp, försvann ner i havsdjupet!

Detta ansåg hon vara en ren naturkatastrof, men på den punkten tror jag nog att hon misstog sig. Enligt förmodligen korrekta sirianska uppgifter rörde det sig om en atlantisk krigshandling av det mest ondskefulla slag!

Tillsammans med "avfälliga" plejadiska utomjordingar, vilka liksom de själva förfogade över mycket avancerade rymdskepp, hade atlantiska ledare länge planerat att förgöra Lemurien för att kunna behärska hela världen. Med elektromagnetisk strålkraft skulle en planetoid dras ner mot Jorden, tills den befann sig på en viss punkt ovanför Lemurien. Där skulle den sprängas i bitar, som regnade ner på kontinenten och fick den att sjunka. Så skedde också till krigsförbrytarnas stora belåtenhet!

Teknologisk och annan kunskap kan givetvis användas i såväl det ondas som det gudas tjänst. Desto angelägnare är det därför, att vår andliga utveckling åtminstone håller jämna steg med teknikens framsteg, det borde inte minst vi nutidsmänniskor inse, innan det blir för sent. Först när kunskapsinhämtandet kombineras med visdom och en positiv inställning till andra varelser, kan vi känna oss på den säkra sidan!

Den makthunger och vinningslystnad, som den mediamanipulerade allmänheten låter världen styras av bakom kulisserna, kan få de mest ödesdigra följder. Jag vet inte ens om den andligt högt utvecklade Shirley MacLaine inser, vilka radikala samhällsreformer som behövs för att skapa ett samhälle byggt på frihet, rättvisa och verklig demokrati.

I stället för att leva under penningmaktens diktatur borde vi väl lagstifta om rimliga maximigränser för inkomster och förmögenheter och ersätta den av de privatägda bankernas och storbolagens monopolistiska profitintressen styrda marknadsekonomin med en genomtänkt, demokratisk planhushållning för att tillgodose allas grundläggande och berättigade livsbehov! Om vi slår vakt om vår nationella självständighet, vore det väl fullt möjligt att reformera vårt eget land, så att det blir ett föredöme för världen i övrigt!

Jag är givetvis fullt medveten om att en rättvis och välmående värld knappast låter sig upprättas, så länge inga åtgärder vidtas för att stoppa den vanvettiga barnalstringen i de fattiga länderna med deras av västliga finansmagnater hänsynslöst exploaterade naturtillgångar. Ett sjuårigt födelsestopp har visst såväl utomjordingar som varelser från den högre andevärlden lämnat som förslag till den schweiziske kontaktpersonen *Eduard Meier*.

SUNE HJORTH

Läsvärda böcker

Direkt från undertecknad (postgiro 10 07 85-5) finns följande böcker fortfarande tillgängliga för beställning:

1) Judas Iskariot: Mästarens lära och liv (1994, häftad, pris 130 kr.)

I denna sensationella, av mig i andra hand till svenska översatta skrift får man veta vad Jesu verkliga lära gick ut på, till skillnad från Matteusevangeliet, som av allt att döma bara är en förfalskad avskrift. Väl att märka var författaren alls inte den förrädare, som utmålas i Bibeln, utan en trofast och avhållen lärjunge, som på grund av sin skrivkunnighet hade anförtrots den viktiga uppgiften att för eftervärlden återge en sann version av sin Mästares lära och liv.

Den första arameiska bokrullen stals av den fanatiska fariséen Juda Ihariot, som det av Immanuel kritiserade judiska prästerskapet gav 70 silverpenningar för tjuvgodset och ytterligare 30 silverpenningar för att förråda denne i Getsemane. Där har vi alltså den verkliga förrädaren!

Sanningen om vad som hände i Palestina för cirka 2000 år sedan och om det verkliga innehållet i den av Mästaren förkunnade läran har vi nutidsmänniskor möjlighet att ta del av, eftersom den av lärjungen på nytt nedskrivna berättelsen med välsinnade utomjordingars hjälp år 1963 upptäcktes i den klippgrav, där den efter korsfästelsen halvdöde hade återställts med hjälp av läkande salvor och örter.

Att den paulinska kristendomen med dess dogmer och kyrkliga prelater var en delvis förfalskad lära, borde inte vara svårt att begripa, när man tänker på alla dessa människor som bränts levande på bål enligt order från kyrkliga myndigheter, därför att de hade en annan trosuppfattning. Nu kan vi äntligen komma fram till en riktigare livsfilosofi!

2) Sune Hjorth: Rymdmänniskor på Jorden (1996, inb., pris 160 kr.)

En klarläggande sammanfattning av vad jag - efter flera års studier - kommit fram till beträffande den utomjordiska närvaron på vår planet i såväl nutid som forntid!

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson

Gunnar Elvenfalk

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO). ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth,
Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

E-post: sune.hjorth@telia.com

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Tidigare ex. kan rekvireras till följande priser per årgång:

-92/-98: 50 kr. -99/-00: 70 kr. -01/-02: 90 kr.